

تحقیقی علمی در شناخته بیت هجر هان

مجرم کسیست که مرتكب جرم شود اما تعریف جرم کارآسانی نیست : گفته اند جرم عملی است که نظام اجتماع را برهم زند اما این تعریف نه تنها مشکل را حل نمیکند بلکه مشکل واحد را به سه مشکل تبدیل میکند . اول مشکل اینکه منظور از نظام چیست و دوم اینکه منظور از اجتماع کدام اجتماع است و سوم اینکه تشخیص این امر باکیست که نظام (اگر معنی آن معلوم شود) اجتماع (اگر بدانیم کدام اجتماع منظور است) در اثر عمل فردی برهم خورده است یانه . چهارسال پیش مردی را در انگلستان مجرم شناختند زیرا در پیاده رو به دیوارخانه خود تکیه زده بود و قانونی از عهد عتیق در آن کشور می گوید « خیابان مخصوص آمد و رفت است » که مفهوم مخالف آن اینست که جای استادن نیست . آیا در اثر عمل این مرد نظام اجتماع برهم خورده بود ؟ چندی پیش فیلسوف عظیم الشأن انگلیس باز در همان کشور محکوم به حبس شد چون به ساختن بمب اتمی اعتراض کرده بود و بد عنوان اعتراض در خیابان نشسته بود . آیا ساختن بمب اتمی بیشتر نظام اجتماع را بهم می زند یا منع آن ؟ آیا ساختن بمب اتمی بیشتر به نظام اجتماع لطمه می زند یا نشستن فیلسوف در خیابان ؟

گفته اند جرم عملی است که مخالف اصول اعمال و رفتاری است که اکثریت افراد اجتماع در زمان معینی آنرا رفتار صحیح تشخیص داده اند . در این صورت در کشورهایی که رأی اکثریت مناط اعتبار نیست یا از آن اطلاعی نداریم - مثل ممالک دیکتاتوری - چگونه میتوان گفت جرم چیست ؟ و باز گفته اند جرم عمل یا خودداری از انجام عملی است که وجود آن اخلاقی مردمان در زمان معینی نکردن یا کردن آنرا صحیح دانسته است . کافی است بیاوردیم که ذنی در اثر خوردن داروی زیانبخشی که اخیراً « در بازارهای جهان رایج شده بود » ممکن است اطمینان حاصل کند که جنینی که در شکم اوست ناقص الخلقه است . اگر در امریکا یا اکثر ممالک اروپا اقدام به سقط جنین کند جانی تشخیص داده می شود - اما آنکه با اندادختن بمبی بر هر و شیما چندصد هزار فرد آدمی را در لحظه ای سوزاند و صدهزار دیگر را ناقص و نیمه سوز کرد نه تنها مجرم شناخته نشد بلکه تاج افتخار بر سر نهاد و یکشنبه به کلیسا رفت . اگر وجود آن اخلاقی تشخیص چنین است

قاضی سخت بی آبروئی است.

پس ناچار باید از تعریف فلسفی جرم چشم پوشید و تعریف عملی و حقوقی آنرا پذیرفت و گفت جرم عملی است که برخلاف یکی از مواد قانون مجازات عمومی هر کشور است. اینکه قانون مجازات عمومی هر کشور چرا و چگونه وضع می شود مارا به بحث در فلسفه سیاسی می کشاند که خارج از موضوع ماست. همینقدر می گوئیم قانون مجازات عمومی هر کشود - یعنی اعمالی که دولت آنها را جرم می شناسد و مكافاتی را که بر این جرائم معین میکند - یکی از اشخاص های مهم تمدن سیاسی و اجتماعی آن کشور است. بنابراین مجرم کسیست که در زمان معینی عمل او خلاف مقررات قانون رسمی کشور است.

ممکن است پرسید رابطه اخلاق با قانون رسمی کشور چگونه است - اصولاً اگر قانون صحیح وضع شده باشد باید این رابطه عموم و خصوص مطلق باشد. اما همیشه چنین نیست «مثلاً اگر معلم دستانی را بجرائم اینکه پرسشنامه اموال کارمندان دولت را درست جواب نداده است بدین صورت که صورت اموال زنی که تازه گرفته است دقیق نبوده است «فرشته عدالت» ممکنست او را به سه سال حبس محکوم کند. اما اخلاقاً میدانیم هیچ مردی نمیتواند روز بعد از عروسی زن خود را مورد استنطاق قرار دهد و صورت ریز اموالی را که هنوز ممکن است در اختیار پدر او باشد از او بخواهد - حتی برخلاف اخلاق است که چنین کند. اما «فرشته عدالت» چنین مردی را مجازات میکند و فرشته عدالت چشم بسته است.

پس اعمالی که جرم خوانده میشوند همه از یک نوع نیستند و همه یکسان «وجдан اخلاقی اجتماع را» - اگر چنین چیزی موجود باشد - جریحه دار نمیکنند، بین عمل کسی که موجب مرگ یا اتفاق یا بیچارگی هزاران فرد آدمی شده است و عمل کسی که مثلاً «دیرتن از ساعت مقرر حکومت نظامی در خیابان قدم زده و از نعمت بی پایان خداوند یعنی هوای آزاد به رایگان استفاده کرده است تفاوت زیاد است. قابل توجه اینجاست که عمل اول در شرائط بخصوص ممکنست نه تنها جرم نباشد بلکه مهمترین موجب افتخار اجتماع جلوه داده شود - کافیست بیاد بیاورید هیتلر پس از قتل عام لهستان از جانب «وجدان اخلاقی اجتماع» آلمان چگونه مورد استقبال قرار گرفت اگرچنین است واگر اساس اعتقاد ما درباره جرم «سخت سست بنیاد» است پس دنبال « مجرم بالفطره » یا « جانی مادرزاد » گشتن کار بیهوده ای می نماید .

با این حال مینماید که تمایل طبیعی بشر به این است که برای امور پیچیده توضیح ساده بخواهد و دنبال «تیپ» یا «نمونه های مشخص بگردد .

از زمان بقراط تا لوهمبروزو ۱ این تمایل دنبال شده است که آدمیان را در گروههای معینی جای دهیم و برای هر گروه خصوصیات بدنی و روانی خاص قائل شویم.

لوهمبروزو تئوری معروف خود را در نیمه دوم قرن نوزدهم میلادی در ایتالیا بیان کرد. در ارتش ایتالیا طبیب بود و مشاهده خالکوبی سربازان اورا بدين فکر انداخت که لابد این گروه کمتر از دیگران حساسیت درد دارند و لابد این کمی حساسیت بدنی معادل روانی نیز دارد. از اینجا در اثر مشاهده عده زیادی از زندانیان بدانجا رسید که مجرمان نشانهای بدنی خاص دارند که بدان شناخته توانند شد. داشتن موی مجعد - ریش کم پشت - جمجمه دراز و نوک دار - چشمان مورب - استخوانهای گونه برآمده - پیشانی کوتاه - گوشهای بزرگ از این نشانهایند. این علائم را **لوهمبروزو** «نشانهای انحطاط خواند».

قابل توجه است که نظریه‌ای نظری آنچه **لوهمبروزو** ورده است مدت‌ها پیش ازاو در مشرق زمین - که کان حکمت و خردمندی است - توسط شخصیت مرموزی که در تاریخ به عنوان «یکی از حاضران» ذکر شد بیان گردیده است. بین محققان اختلاف هست که «یکی از حاضران» که مسلمان حیوانی از طبقه خبائث و بدخواهان - و شاید هم از خادمان بی‌اجر اجتماع - بوده است چه حیوانی است. مسلمان از افراد طبقه حاکمه یعنی شغال و گاو و پلنگ و شیر که در کلیله و دمنه ارزش آن دارند که به نام ذکر شوند نیست ولی مشکل ماهیت او هنوز بر اهل فن حل نشده است. مختصراً آنکه در باب تفحص عن امر دمنه در کلیله و دمنه - آنجا که دمندرا بداد گاه آورده‌اند پس از اعلام جرم دادستان می‌خوانیم :

یکی از حاضران گفت سزاوار ترکسی که چگونگی مکر او از عوام نباید پرسید و خبیث ضمیر او برخواص مشتبه نگردد این بدبخت است که علامات کثی سیرت درزشی صورت او دیده می‌شود قاضی پرسید که آن علامات چیست تقریر باید کرد که همه کس آنرا نتوانند شناخت. گفت : حکماً گویند هر گشاده ابر و که چشم راست او از چشم چپ خردتر باشد بالاختلاجی دائم و بینی او به جانب چپ میل دارد ذات ناپاک او مجمع مکر و فساد و منبع فجور و عذر باشد و این علامات جملگی در روی موجود است.

جواب دمنه چون در اساس دادگستری بشری خلل می‌افکند و مخالف «نظم عمومی» است نقل نمی‌شود ولی شنوندگان محترم می‌توانند آنرا در آن کتاب شریف بخوانند.

باری **لومبروزو** و همکاران او به روزگاری متعلق بودند که هنوز تحقیقات مربوط به احوال‌آدمی بر پایه علمی گذاشته نشده بودند و میدانیم این تحقیقات وقتی بر پایه علمی گذاشته شدند که **ویلهلم وونت**^۱ آلمانی در اوایل قرن نوزدهم نخستین آزمایشگاه روانشناسی را در لایپزیک ایجاد کرد و **فرانسیس گالتون**^۲ انگلیسی شروع به اندازه گیری استعدادها و توانایی‌های آدمی با روش علمی کرد. پیدا شدن دانش دقیق مربوط به آدمی را در حقیقت باید از پیشرفت‌های بزرگ علمی در اوایل قرن نوزدهم و اوایل قرن بیست میلادی بشمار آورد.

تحقیق **چارلز گورینگ**^۳ دانشمند انگلیسی که با همکاری کارل پیرسن^۴ صورت گرفت با روش علمی نظریه لومبروزو را ابطال کرد. **گورینگ** اندازه گیری‌های دقیق از اجزای بدن ۳۰۰۰ مجرم در انگلستان بعمل آورد. آنگاه گروهی از دانشجویان دانشگاه‌های اکسفورد و کمبریج و عده‌ای را در ارتش انگلستان نیز به همان ترتیب اندازه گیری کرد. درنتیجه این تحقیق معلوم شد که آنچه لومبروزو «نشانهای انحطاط» خوانده بود درمیان دانشگاه‌هایان و افراد ارتش نیز به همان وفور موجود است که درمیان مجرمان. تنها فرقی که بین مجرمان و دانشگاه‌هایان یافته شدآن بود که مجرمان اند کی قد کوتاه‌تر داشتند. این امر را نیز گورینگ معلوم این دانست که مجرمان از طبقه اجتماعی و اقتصادی فقیرتری هستند. گورینگ نتیجه تحقیق خود را در کتابی بنام «محکوم انگلیسی»^۵ در ۱۹۱۳ انتشار داد. چنانکه دیده می‌شود تحقیق او «نشانهای انحطاط» و تئوری لومبروزو را بی اعتبار کرد.

در سال ۱۹۳۹ میلادی تحقیقات **هوتن**^۶ در دانشگاه هاروارد تاحدی تئوری لومبروزو را زنده کرد. در نظر هوتن احتمال دارد خصوصیات فطری بدنه و روانی شخص باهم ارتباط داشته باشد و بنا بر این ممکنست خصوصیات بدنه ما را از وضع روانی شخص - که جرم معلوم آن است - بیاگهاند. **هوتن** ۱۷/۸۰ مجرم را در زندانهای امریکا به دقت اندازه گیری کرد و آنها را با ۱۹۷۶ غیر مجرم مقایسه کرد. درنتیجه درمیان مشخصاتی از قبیل کوچکی اندام و کوچکی سر و دماغ کوتاه و گوش کوچک یافت هوتن معتقد بود که وقتی همه این علائم در شخص موجود باشد نشانه انحطاط بیولوژیک است و انحطاط بیولوژیک یکی از آثاری که دارد ارتکاب جرم است. اشکالی که بر تحقیق هوتن میتوان گرفت کمی عده گواه (یعنی

۱ - Wilhelm Wundt

۲ - Francis Galton

۳ - Charles Goring

۴ - Karl Pearson

۵ - R. A. Hooton

۶ - The English convict 1913

عده غیر مجرم) است که مورد تحقیق قرارداد و دیگر اینکه عده غیر مجرم او گروه منتخبی بودند یعنی کسانی بودند که پدر و مادر آنها در امریکا تولد شده بود. انتقادهای دیگری نیز از لحاظ آزمایش علمی از تحقیق هوتن شده است بهر حال تحقیقات مفصل و دقیق دیگر لازم است تا بتوان نتایجی را که هوتن گرفته است مورد قبول قرار داد و میتوان گفت تحقیق او واقعاً چیزی را اثبات نکرده است.

شلدن^۱ که طبقه بندی او از نمونه های آدمی معروف است نیز در تحقیقی به این نتیجه رسیده است که بین مجرم بودن و ساختمنان بدنی نوعی ارتباط موجود است. اما تحقیق شلدن نیز با عده بسیار کمی یعنی با ۲۰۰ انجام گرفت و داشتمندان حتی در طبقه بندی شلدن از نمونه های آدمی تردید کرده اند. مختصراً اینکه به قول سادرلند^۲ و دیکران ممکنست ساختمنان بدنی بدین صورت در انحراف شخص از جاده رفتار صحیح مؤثر باشد که شخصی که نقص بدنی آشکار دارد مورد قبول اجتماع واقع نشود و بر اجتماع طغیان میکند. اما در موارد محدودی ممکنست چنین وضعی علم طغیان کسان بر اجتماع باشد و به هیچ وجه - حتی بر اساس استدلال منطقی - نمیتوان پذیرفت که نقص بدنی در اکثر موارد به انحراف شخص از جاده صحیح منجر میشود. نقص بدنی ممکنست شخص را وادار کند که از لحاظ دیگر بر جسته و مورد توجه شود و یا اصلاً ممکنست مورد ایراد اجتماع نباشد. آدلر معتقد است که نفائص بدنی در اغلب موارد موجب کوشش و برتری طلبی میشود چنانکه گفته اند شاید انگیزه کوشش های حریت انجیز بسیاری از قهرمانان تاریخ نفائص بدنی آنها بوده است. اما این امور از اموری نیست که به صرف استدلال - و با آزمایشهای ناقص از قبیل آنچه تاکنون شده است بتوان نتیجه مسلم از آن گرفت.

دو تحقیق که از لحاظ تاریخ علم اهمیت بسیار زیاد دارد یکی تحقیق ویلیام هلی^۳ در امریکا و دیگری تحقیق سیپریل برت در انگلستان است. تحقیق ویلیام هلی که در سال ۱۹۱۵ به صورت کتابی منتشر شد «فرد مجرم»^۴ نام دارد. هیلی در این تحقیق علل مختلف جرم را مورد مطالعه قرارداد و از تاریخچه زندگی مجرمان جوان به صورتی که در کلینیک های روانشناسی تهیه میشود استفاده کرد و معتقد شد که علل جرم متعدد است و مهمترین آنها را باید وضع روانی - وضع خانوادگی - تأثیر دوستان و معاشران و محیط اجتماعی مجرم دانست.

۱ - Sheldon

۲ - Sutherland

۳ - William Healy

۱ - Cyril Burt, The Young Delinquent

کار سیمیریل برت استاد معروف روانشناسی انگلستان در این زمینه منشاء تاریخی در تحقیقات جرم‌شناسی خوانده‌اند. پس از جنگ اول جهانی شهرداری لندن متوجه شد که بسیاری از جوانان یعنی کسانی که بین سالین ۱۲ و ۲۰ هستند به جرم می‌گرایند. شهرداری لندن سیمیریل برت را مأمور تحقیق در این مسئله کرد. برت نتیجه تحقیقات خود را به صورت گزارش‌های متعدد و بعداً در سال ۱۹۲۵ به صورت کتابی به نام « مجرم جوان » منتشر کرد. کتاب برت را نه تنها از لحاظ جرم‌شناسی بلکه از لحاظ روانشناسی مطالعه باید کرد. بعضی آنرا بهترین کتاب برای آشنایی با تحقیقات روانشناسان خوانده‌اند.

برت همه علل ممکن را از لرثی و محیط خانوادگی و محیط مدرسه و وضع مزاجی مجرمان و سرگرمیهای آنان و غیره مورد مطالعه قرار داد. برخلاف محققان دیگر که می‌خواهند مسئله بغرنجی را ساده‌کنند برت مسئله بغرنجی را به صورت مسئله بغرنج مطالعه کرد. برت بین تراکم جمعیت و جرم و بین فقر و جرم همبستگی مسلم پیدا کرد. اما شاید اهمیت کتاب برت بیش از نتایجی که بدست آورد نشان دادن بهترین راه تحقیق در این موضوع باشد.

از تحقیقات مهم دیگر در این زمینه میتوان تحقیق هیملی و بر فر ۱ را در امریکا و تحقیق چان بولبی ۲ را در انگلستان نام برد. بولبی به این نتیجه رسید که جدائی کودک از پدر و مادر در اغلب موارد از علل سازنده مجرمان است. توجیه بولبی از این امر این است که وجود اخلاقی را پدر و مادر در کودک ایجاد می‌کنند و برای ایجاد وجود اخلاقی باید تأثیر و نفوذ پدر و مادر کودک ادامه یابد.

در اغلب تحقیقات مر بوط به مجرمان جوان تأثیرات زیانبخش خانوادگی را در کودکی مجرمان جوان مؤثر یافته‌اند. جدائی پدر و مادر از هم وجود نزاع و ستیز ممتد برای نمو شخصیت کودک زیانبخش است و گاه موجب آن می‌شود که کودک وقتی به سن نوجوانی رسید در صرف مجرمان درآید. روانکاوان که تازه وارد تحقیق در این میدان شده‌اند در باره شخصیت مجرمان مطالب جالبی کشف کرده‌اند. از مهمترین منابع در این باره میتوان کیت فریدلندر ۳ محقق انگلیسی را نام برد. مختصراً اینکه روانکاوان علمت مجرم شدن اشخاص را در نقص شخصیت مجرم جستجو می‌کنند که آن نیز معلول روابط ناسالمی است که بین کودک و محیط اجتماعی نزدیک او برقرار شده است.

باید گفت تحقیق در شخصیت مجرمان تحقیقی است که از یکسو به علم الاجتماع و از سوی دیگر به روانشناسی مربوط میشود. تمایل اغلب متفکران امروز براین است که جرم را معلول تأثیر عوامل محیطی و اجتماعی در شخصیت فرد بدانند. همینکه از شخصیت فرد صحبت کردیم پذیرفته ایم که عوامل اجتماعی و اقتصادی تا به صورت عوامل روانی در نیایند مؤثر نمیشوند. مثلاً ممکنست در لندن تراکم جمعیت با وجود جرم نسبت مستقیم داشته باشداما همین تراکم جمعیت در هندوستان ممکنست چنین اثری نداشته باشد. فقر و تنگستی در نیویورک ممکنست با جرم تناسب مستقیم داشته باشد اما همین فقر و تنگستی در فلان ده دورافتاده ایران ممکنست به هیچ وجه علت جرم نشود. آنچه مهم است اینست که عوامل اجتماعی مختلف چگونه در نفس یا ذهن ما ترجمه میشوند و در اجتماع بخصوصی که در آن زیست میکنیم چه «معنائی» پیدا میکنند.

جرائم و تنوع و تعدد آن در اغلب موارد مثل علائم بیماریست که تنها در نفس خود و مجرد از شخصیت بیمار نمیتواند مورد مطالعه قرار گیرند. شخصیت مجرم هم در نفس خود و مجرد از چهار چوب اجتماعی که شخصیت او را به وجود آورده است قابل مطالعه نیست. یکی از مهمترین بحثهایی که در این باب شده است بحث کیمیمال یانگ دانشمند معروف روانشناسی اجتماعی است. از آنچه کیمیمال یانگ در این خصوص میگوید چند جمله را عیناً نقل میکنیم. یانگ در کتاب «شخصیت و مسائل مربوط به سازگاری»^۱ در بحث از علل وجود گانکستریسم بزرگسالان و نوجوانان در امریکا میگوید:

«محققان مختلف بین فساد دستگاه حاکمه و شیوع جرم همبستگی مسلم یافته اند... تاریخ زندگی کسانی که در این کشور ثروت های عظیم اند و ختنند نشان میدهد که اعمالی کرده اند که اگر بدقت رسید گی کنیم همه یک سلسله جنایات بوده است ... صفحه (۶۶۹).

آنچه جنایات مشکل میخوانیم از بسیاری جهات شباهت به فعالیتهای دستگاههای عظیم اقتصادی مادرارد ... پیشوایان گانگها همان روش و تکنیکی را بکار میبرند که پیشوایان مهم اقتصادی ما بکار برده و ثروت های عظیم اند و ختنند».

۶۶۸

مختصر اینکه اگر آنچه در اجتماع بزرگتر دیده میشود فساد و اند و ختن ثروت از همه بآهه است اگر در اجتماعی چیزی جز پر کردن جیب و اند و ختن ثروت ارزشی ندارد - اگر هر روز که نوجوانی روزنامه را بدمست گیرد متوجه شود آنکه دیروز مصدر قدرت و زمامدار امور بود امروز به جرم

دزدی به محاکمه کشیده شده است - اگر می بیند که جرم و جنایت وقتی کیفر می بیند که مجرم شخص بیچاره و فقیر و بی کسی باشد همه این عوامل در ذهن جوان تأثیر میکند و اثر تعلیمات اخلاقی را که در خانه و مدرسه یافته است خنثی میکند و اورا به سوی مجرمیت سوق میدهد . این است که اجتماع بزرگتر خواهی نخواهی به صورت نامحسوس و نامرئی در ذهن جوان رسوخ میکند و اگر در این اجتماع بزرگتر فساد و تباہی شایع باشد جوان را نیز بسوی فساد و تباہی میکشاند .

آنچه گفته شد مربوط به تحقیقاتی بود که دانشمندان کشورهای اروپا و امریکا درباره شناختن شخصیت مجرم و روشن کردن علل جرم کردند . اما در اینکه دانشمندان ما در این میدان چه تحقیقاتی کردند متأسفاً ناطلاعی در دست نیست و هر چه کوشیده ایم در این باب کمتر یافته ام تا بجایی که یافته های من به هیچ رسید . مختصراً اینکه نمیدانیم در ایران علل ارتکاب جرم چیست و چون با تحقیق علمی در این باب چیزی نیافتها ایم اقدام برای کم کردن جرم و جنایت باید مبتنی بر حدس و گمان باشد و چون گمان خطاكار است ای بسا اقدامات ما نیز بی نتیجه بماند .

حتی هنوز درست نمیدانیم نو جوانان یعنی کودکان بین سن ۱۲ و ۱۸ هر تک جرم میشوند یا نه - و اگر میشوند عده آنها چه مقدار است . گفتیم به درست نمیدانیم زیرا مجرم تنها کسی نیست که گرفتار آید و بدستگاههای انتظامی تحويل داده شود . اگر اتومبیل خود را در هر کوچه ای یک لحظه رها کنید و مثلًا برف پاک کن آن دزدیده شود یا باید معتقد بود که مگس ها این کار را میکنند و یا اینکه مجرمان آزاد و در امان خدایند و در هر کوی و برقن فراوان یافت میشوند .

حدس من اینست که مجرمان جوان بیش از آنکه تصور میکنیم در اجتماع ما فراوانند . اما ممکنست سطح توقع ما به اندازه ای کم باشد که فکر کنیم آزاد بودن آنها بیشتر بهصلاح اجتماع است تا گرفتار آمدن شان .

آنچه میشنویم جرم و جنایت در بیان بزرگسالان بصورت وحشتناکی زیاد است . شاید این مسئله نسبت به مسائل دیگری که با آن مشغولیم هنوز اهمیت چندانی نیافته باشد اما اگر روزی خواستیم در این خصوص اقدامی کنیم نخستین قدم مطالعه و تحقیق علمی در این باب است - با روشنی که در کشورهای دیگر تحقیق میکنند .

تحقیقان باید با علم الاجتماع و روانشناسی و بخصوص با علم آمار و روش تحقیقات اجتماعی آشنا باشند تا آنچه میباشد قابل اعتماد باشد و بتواند ملاک اقدام سیاسی و اجتماعی گردد .

اما با استفاده از تایمی که دیگران بسته آورده‌اند و با در نظر گرفتن اصولی که اساس روان‌دوستی و بهداشت روانی است شاید بتوان اصولی را بصورت فرض بیان کرد که مراءات آنها هم از پیدا شدن شخصیت‌های مجرم جلوگیری میکند و هم از پیدا شدن شخصیت‌های نوروتیک و ناسالم.

۱- یکی از مهمترین لوازم روان‌دوستی وجود محیط سالم خانوادگی است. هر اصلاح یا تربیتی که خانواده بهتر و سازگارتر ایجاد کند بهداشت روانی و درنتیجه بجلوگیری از ایجاد مجرمان آینده کمک میکند. لائق بر روانشناسان مسلم شده است که رابطه صحیح کودک با پدر و مادر و رابطه صحیح پدر و مادر با یکدیگر از عوامل مهم سلامت و خوشبختی فرد است.

۲- آنچه بیشتر به دستان بصورت عامل تربیتی یعنی جائیکه‌هیجانها و خلق و خوی کودک نیز همانقدر تربیت شود که قوای ذهنی او شاید مهمترین نفس دستانهای ما آن باشد که فقط جائی برای انباشتن ذهن کودکان از معلومات دیده‌اند و به نیازمندیهای روانی مهم کودک - خواه تفریح یا تربیت خوی و منش او توجه کم دارند.

۳- تهیه وسائل تفریح سالم برای کودکان و نوجوانان - تقریباً همه تحقیقات نشان داده‌اند که انبوهی جمعیت در شهر و نبودن پارک و تفریجگاه برای کودکان موجب میشود که در نuo طبیعی و سالم شخصیت آنان اختلال روی دهد تردید نیست که مسائلی از قبیل پارک کودکان از مهمترین لوازم سلامت تن و روان کودکان است.

۴- تهیه روزنامه و مجله و کتب و فیلم‌ها و برنامه‌های مناسب برای کودکان و نوجوانان در رادیو و تلویزیون. احتمال قوی می‌رود که خواندنیهایی که صبح و شام سرگرمی عادی مردم ایران را تشکیل می‌دهند با «قهeman» ساختن جانی و بحث مفصلی در احوال مجرم نوجوانان را که به رحال طالب قهرمان شدن هستند در مجرم شدن تشویق میکند زیرا بمصداق «طاقت از دست نیاید گنهی باید کرد» در بسیاری جوانان علاقه نهانی شدید به مورد توجه واقع شدن موجود است و روزنامه‌ها راه عملی این کار را پیش پای آنان می‌گذارند. در کشورهای متmodern جهان سینما هائی مخصوص اطفال دائر کرده‌اند و مسلماً هر فیلمی برای نوجوانان و کودکان مناسب نیست. و بسیاری از آنچه هر روزه در سینماهای شهر خود می‌بینیم برای هیچکس مناسب نیست - جای تأسف است که مهمترین عامل تربیتی یعنی سینما باید بکلی در اختیار منافع تجاری عده‌ای باشد که کمترین علاقه‌ای به تربیت نسل جوان (یا پیر) ندارند و دستگاه رسمی فرهنگی ما بکلی این عامل مهم را نادیده می‌گیرد.

اما وضع خواندنیهای جوانان و کودکان اسف‌انگیز است و جای آن است که دستگاههای رسمی کشور توجه بیشتری به این امر بکنند. اینکه

وقتی کودک با سواد شد چه میخواهد معین میکند که سواد نعمت است یا بلا و لعنت چه ممکنست بی سوادی در اوضاع و شرائطی بهتر از سوادی باشد که نتیجه آن جز خسران و زیان نیست .

ناگفته نماند که یکی از مهمترین و شاید مهمترین عامل جلوگیری از جرم و جنایت وجود قانون مجازات عمومی عادلانه و دستگاه مرتب و دقیقی است که اولاً مجرم را پیدا کند و ثانیاً به سرعت به کیفر برساند چه تردید نیست که اگر نتیجه ارتکاب جرم و جنایت شرین و گوارا شود و مجرم افراد و محترم میگردد بیشتر به مقتضای نفع طلبی که در صورت اوست فردی نمی بیند که در جاده صواب و صلاح برود .

چنانکه گفته شد مسئله قابل بحث و تحقیق علمی دقیق است و باید دستگاههای برای این تحقیقات بوجود آیند و آنچه گفته شد و مطالب بسیار دیگری را بصورت فرضهایی که باید اثبات یا ابطال شوند مورد تحقیق قرار دهند .

پژوهشگاه اسناد و فرهنگی
پرتاب جلس سوم اتاقی